

Událost - její integrita

Integrita události, tj. její vnitřní sjednocenost, nemůže nemít rovněž událostný charakter, i když není (nemůže být) samostatnou událostí. Tak jako se „děje“ sama událost, „děje se“ i její integrita. A protože tato dějící se sjednocenost není a nemůže být samostatnou událostí, musí nutně být výkonem oné události, jejíž je integritou (sjednoceností). A to znamená, že každá událost (snad s výjimkou událostí primordiálních, ale to ponechme samostatnému zkoumání) tak, jako musí vykonávat své vlastní bytí, musí také (a zároveň) vykonávat svou sjednocenost. Zatímco však své bytí nemůže ustavovat, ale musí je vykonávat jako svůj úkol (který jí byl přidělen a stal se tak jejím posláním ve chvíli, kdy se začala dít), založení a udržování vnitřní jednoty je pro ni úkolem, který si musí sama vždy znovu dávat a o který resp. o jehož plnění se musí „starat“. Každá událost (vyšší než primordiální) musí dbát na svou vnitřní integritu a musí o ni pečovat, udržovat ji vlastním úsilím (tedy svými akcemi a aktivitami) a stále ji obnovovat, jakmile dojde k jejímu oslabení nebo dokonce rozpadání (to známe především z pozorování živých bytostí a života vůbec, tj. i spolužití s jinými atd.).

(Písek, 060819-1.)